

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

כב.

עין משפט נר מצוה

קז א מ"י פ"י מהלכות
רוחא הלכה ט סגנו
עין ע"ז:
קח ב ג מ"י פ"י מהלכות
יטויה המורה ה"א:
קט ד מ"י פ"י מהלכות
טומאת זרעת ה"א:
סגנו לאוין סגנו:
קי ה מ"י פ"ט מהלכות
כלי המקדש ה"י:
קיא ו ט"ז ס"ג פ"ב
הלכה ג:
קיד ז מ"י פ"י מהלכות
ט"ז הלכה ב:
קיו ח מ"י פ"י מהלכות
מלכות הלכה ח:
קיז ט י מ"י פ"ט מהלכות
כללות ה"א:
קכז ב מ"י פ"י מהלכות
סנהדרין הלכה א
סגנו לאוין ק"ח:
קכז ל מ"י פ"ט מהלכות

אלא הכא במאי עסקינן שבישלו בעצי הקדש. ואס תאמר לילקי משום הויד במעילה באזרה וי"ל ללא חשיב אלא ללא דאיתנהו בפחות משה פרוטה:

מתקוף לה רב אושיאי ואיחשוב נמי משום זורע בנחל איתן. קשה דהשתא (ו) פריך טובא (ט) (ופריך (ל) משיני מידי וזריך לומר (ס) דע"כ דתנא תנא ושייר ועליל קאמר לאלא תני תנא שמונה ואת אמרת תנא ושייר שמונה הר"ם ° דלא דמי לעיל דקמינ דאיכא תו מלקות משום י"ט היה לו למנותן בשמים אצל הכא יכול להיות ללא איירי תנא למיחשב כל הני גוויי דזורע בתנא איתן ומוסק את השם: **אמר** ליה כגון דאמר שלא אחרוש בין בחור בין ביו"ט. וקשה דאכתי לימא בללו וכן כדפריך פ"ג דשצעות (דף גז. טז) גבי שלא לוכל נזילה ושמוטה דפריך מי איתא בללו וכן ואלוי י"ל דמשכחת לה בתן כגון עפר תיחוס דלית זה חיוצא מן התורה בצומת מרישה:

שהרי גוף אחד (ו) ועשאו הכתוב ב' גופים. הקונטרס פירש כגרכסו ור"מ פירש צענין אחר כמנין חומר דכתיב ציה כלצי וכאליה שם ב' מינין וצוה הפירוש מיושב הא דלמרי צצכרות (דף גז. טז) תלתא לצי ואלו כמיני צו חד לכדכז יחוק וחד לכדרי (י"הושע) ופירוט הקונטרס לא תפרש למילתייהו והשתא נימא (ו) הא דרצי יחוק ורצי (י"הושע ע"כ) הא **המנהיג בשור פסולי המוקדשים** דוקא. ודוקא אי מושך השור משוי בגופו אצל כלל המשכה אין לוקה בהנהגה דאס לן כן לעולם לא יוכלו להנהיג שור פסולי המוקדשים ממקום אחר ט:

הא **ועומד מדר סיני** הוא א"ל כגון דאמר שבועה שלא אחרוש בין בחול בין ביו"ט דמגו חלה עליה שבועה בחול חלה עליה נמי ביו"ט ° במידי דאיתיה בשאיילה לא קתני ולא ° והרי הקדש בבכור והרי נזיר בנייר בשמשון נזיר שמשון בר אישמויי למתים הוא אלא תנא איסור כולל לית ליה אמר רבי הושעיא ° המרביע שור פסולי המוקדשים לוקה שנים אמר רבי יצחק ° המנהיג בשור פסולי המוקדשים לוקה שהרי גוף אחד הוא ועשאו הכתוב כשני גופים: **מתני'** ° כמיה מלקין אותו ארבעים חסר אחת שנא' ° במספר ארבעים מנין ° שהוא סמוך לארבעים ר' יהודה אומר ארבעים שלימות הוא לוקה והיכן הוא לוקה את היתירה בין כתפיו ° ל' אין אומדין אותו אלא במכות ראויות להשתלש אמדוהו לקבל ארבעים ולוקה מקצת ואמרו

המוקדשין. שפדה אפילו על מינו לוקה שהרי גוף אחד (א) ועשאו הכתוב שני גופין דמורת חולין ומורת קדשים יש עליו מורת חולין שמונת באכילה מחוץ לפתח אהל מועד כאלו לא הוקדש מעולם ומורת קדשים שאסור בגיזה ועבודה כדלמרינן בספרי (ראה יט טו) צכל אות פכשן תוצח ואלתל צצר (דברים יב) צמה הכתוב מדבר אס צצצר תאזה הרי ככר אמור כי ייחסי ° א' להיך את גבולך וגו' כי תאזה נכשך וגו' אס באכילת קדשים הרי ככר אמור כי אס צצמקס וגו' אס תעלה וגו' הא אין הכתוב מדבר אלא בפסולי המוקדשין שפדו תוצח ולא גיזה דאסור בגיזה ועבודה צצר ולא חלצ ואלתל ולא ללכצן ולא להלכך אסור להרביעו אפי' עס מינו משום פסולי המוקדשין חולין וכן צצמנהיג אפילו מנהיג עס מינו ואפילו מנהיגו צצני עצמו חולין וקדשים הוא ומייז משום פסולי המוקדשין דהוא עצמו כלאים שעשין הכתוב שני גופין. ולא שמעתי ראייה מנלן דחולין וקדשים כלאים זה צוה ודבר תימנה הוא: **מתני'** ° שאמר **צמספר ארבעים** והפילו השופט והכחו לפניו כדי רשעתו צמספר (דברים טז) וסמין ליה ארבעים יכנו ודרשינן כמאן דכתיב צמספר ארבעים מנין שהוא סוכס את הארבעים דמפרש צגמ' דמדלח כתיב יכנו ארבעים צמספר אלא צמספר ארבעים יכנו שמעינן דהכי קאמר מנין הסוכס הארבעים חשבון המשלים סוכס של ארבעים שגורס לקרות אחריו ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויוס להשפוט.** צממרל מפרש: ואמרו

משום הצערה. דאי הוה איהו מצעיר וחצירו מצשל הוה מריווהו חייצין דמצעיר ומצשל אצות מלאכות אלאמא מייחייב משום יו"ט שמים הצערה ובישול: ה"ג ואס איתא (ב) הצערה לא לייחייב דהא איחייב ליה משום מצשל: גיד הנשה של נזילה. דלוקה אף משום נזילה שאכל:

שש על זישולו. זישול צצר צחלצ וזישול שלא לצורך יו"ט והצערה שלא לצורך ושמים על אכילתו אכילת גיד ואכילת צצר צחלצ. ואס איתא דמפקת הצערה ומעילת אכילת נזילה הו' איסור ג' על אכילתו: ואזהרה עלי **הקדש מהכא.** ואשרייה תשרפון צאש לא תעשון כן לה' אלהיכם: **השמר צנגע הצרעם.** ואמרינן (שבת דף קנ"ג.) כקוצן צהרתו הכתוב מדבר והשמר הוא לא תעשה: ילקי נמי. כגון שהיו כלי מחרשה מעלי אשירה: קוץ צילנות טובות. צהליכמו: מי קא חייילא עליה. הא הוה ליה מצצע שלא יצטל המצוה ונפקא לן מלהרע או להיטיב צצצעות (דף ק"ה.) דאין זו צצועה: מיגו דחייילא עליה צצועה נוי'. היינו איסור כולל. ואיסור מוסקי כגון צצמתיכה עצמה נוסף איסור כגון אילו נוסף על היו"ט איסור ע"י צצועה זו וה"ל מוסקי דומיא דאשת איש ונעשית חמותו דמוסק הוא דמעיקרא קיימא ליה צצמק והשתא קיימא ליה (ו) צצקילה א"נ חלצ דנותר מעיקרא קאי עליה צצאיסור חלצ והשתא אימוסף עליה איסור נותר. ואיסור כולל היינו שאין איסור נוסף על החתיכה אלא כולל אחרים צצאיסורא וצפי' אלו עבדין הוא דגבוקא ליה וע"ש דף ק"ה מן ע"ב: (ו) דאיה המרביע ובי גוף אחד הוא ועשאו: (ז) תוב' ה"ה מתקוף ובי דהשם דפריך טובא בפריך. י"ב כולמר א"כ קשה מלי קא משוי עבדין י"ל דתלמודא ק"ל אפי"ן אשייטא דתנא ושייר כ"ו: (פ) בא"ד וזריך לומר ע"כ ובי' ולעיל קאמר א"ל תני תנא שמה וכו' ללא דמי דלעיל קתני שמה ומני י"ט. י"ב א"ע המ"ש תוס' דפ"ק דימות דף ג ופ"ק דקדושין דף ק"ה (ו) ד"ה שהרי גוף א' הוא ועשאו וכו' כגורסנו. י"ב כולמר פ"י שיטתו דעשאו דפסולי המוקדשין אס ע"י גופין קדשים קדשים ומקדשו חולין כמו שפ"י בחולין ד' קטו ע"ב: (י) בא"ד נימא דהוי דרי יתקן:

גליון הש"ס
רש"י ד"ה מינו החייא וכו' כללה בני לדידה. לדיה [מחיבה] כ"ל. משו י"ב מ"י פ"י תוב' ד"ה מתקוף וכו' דלא דמי. ע"י זה חולין ק"ל ע"כ תוס' ד"ה ולקין

הגהות הב"ח
(א) גמ' משום הצערה לא ליחייב דהא: (ב) רש"י ד"ה ה"ג ואס איתא. י"ב לומר דליג' אהצירה לא לייחייב האילו דחיו ליה לנצרכו כגורס בספרי וצפי' אלו עבדין הוא דגבוקא ליה וע"ש דף ק"ה מן ע"ב: (ו) דאיה המרביע ובי גוף אחד הוא ועשאו: (ז) תוב' ה"ה מתקוף ובי דהשם דפריך טובא בפריך. י"ב כולמר א"כ קשה מלי קא משוי עבדין י"ל דתלמודא ק"ל אפי"ן אשייטא דתנא ושייר כ"ו: (פ) בא"ד וזריך לומר ע"כ ובי' ולעיל קאמר א"ל תני תנא שמה וכו' ללא דמי דלעיל קתני שמה ומני י"ט. י"ב א"ע המ"ש תוס' דפ"ק דימות דף ג ופ"ק דקדושין דף ק"ה (ו) ד"ה שהרי גוף א' הוא ועשאו וכו' כגורסנו. י"ב כולמר פ"י שיטתו דעשאו דפסולי המוקדשין אס ע"י גופין קדשים קדשים ומקדשו חולין כמו שפ"י בחולין ד' קטו ע"ב: (י) בא"ד נימא דהוי דרי יתקן:

מוסף רש"י
משום הצערה. מלאה לצורך, והצערה מלאה לעמה ובישול מלאה לעמנו (פסחים טז). גיד הנשה של נזילה. לוקה על אכילתו משום נזילה (שם). שמים על אכילתו. אצל גיד וחלצ צצר בחלב, ושילש על בשורו. משום הצערה הי"ט ומשום בישול נזילה אפילו בחול (שם). דאיתיה בשאיילה. לחס למהי האיסור (שבועות כד). והרי הקדש. שנה ע"י נכל נדרים יש להם שאלה (שם). ראויות להשתלש. כגון י"ח או כ"א או כ"ב, שהיו מניין אותו שמי ידות מאחריו ואמת מלפניו ומקרא יליפין לה (ברכות יא.).